

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 127/14
Λουξεμβούργο, 18 Σεπτεμβρίου 2014

Απόφαση στην υπόθεση C-487/12
Vueling Airlines SA κατά Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia

Είναι αντίθετη στο δίκαιο της Ένωσης η ισπανική ρύθμιση που υποχρεώνει τους αερομεταφορείς να μεταφέρουν τις παραδιδόμενες προς μεταφορά αποσκευές των επιβατών χωρίς αύξηση της τιμής του εισιτηρίου

Η τιμή που πρέπει να καταβληθεί για τη μεταφορά των αποσκευών αυτών δεν συνιστά αναπόφευκτο και προβλέψιμο στοιχείο της αεροπορικής μεταφοράς, αλλά μπορεί να αποτελεί προαιρετική αύξηση της τιμής του εισιτηρίου η οποία αφορά συμπληρωματική υπηρεσία

Η ισπανική νομοθεσία απαγορεύει στους αερομεταφορείς να χρεώνουν, μέσω προαιρετικής επιπρόσθετης τιμολογήσεως, την παράδοση των αποσκευών των επιβατών προς μεταφορά.

Τον Αύγουστο του 2010, η αεροπορική εταιρεία Vueling Airlines χρέωσε στην J. Arias Villegas 40 ευρώ επιπλέον σε σχέση με τη βασική τιμή των αεροπορικών εισιτηρίων μετ' επιστροφής από την La Coruña (Ισπανία) στο Άμστερνταμ (Κάτω Χώρες) (241,48 ευρώ), λόγω της ηλεκτρονικής καταχωρίσεως δύο αποσκευών προς έλεγχο. Η J. Villegas προέβη σε καταγγελία κατά της Vueling, θεωρώντας ότι η συναφθείσα με την εν λόγω εταιρία σύμβαση αερομεταφοράς περιείχε μια καταχρηστική ρήτρα. Κατόπιν τούτου, το Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia (Ινστιτούτο Καταναλωτών της Αυτόνομης Κοινότητας της Γαλικίας) επέβαλε στη Vueling διοικητική κύρωση ύψους 3 000 ευρώ.

Επιληφθέν της συγκεκριμένης υποθέσεως, το Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 1 de Orense (διοικητικό πρωτοδικείο αρ. 1 του Ourense, Ισπανία) ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν αυτή η ισπανική νομοθεσία είναι συμβατή με την αρχή της ελευθερίας τιμολογήσεως που καθιερώνει το δίκαιο της Ένωσης¹. Σε τελευταία ανάλυση, πρόκειται για το ζήτημα αν το δίκαιο της Ένωσης μπορεί να θέσει εν αμφιβόλω το επιχειρηματικό μοντέλο που έχουν υιοθετήσει ορισμένες αεροπορικές εταιρείες, μετά την απελευθέρωση του συγκεκριμένου τομέα και ειδικότερα οι αποκαλούμενες εταιρίες «low cost».

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο απαντά ότι **το δίκαιο της Ένωσης αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση όπως η ισπανική που υποχρεώνει τους αερομεταφορείς να μεταφέρουν σε κάθε περίπτωση όχι μόνο τον επιβάτη αλλά και τις αποσκευές που αυτός παραδίδει προς μεταφορά, έναντι της τιμής του αεροπορικού εισιτηρίου και χωρίς να μπορεί να επιβληθεί αύξηση της τιμής του.**

Το Δικαστήριο κρίνει ότι **η τιμή που πρέπει να καταβληθεί για τη μεταφορά των αποσκευών αυτών δεν συνιστά αναπόφευκτο και προβλέψιμο στοιχείο της αεροπορικής μεταφοράς, αλλά μπορεί να αποτελεί προαιρετική αύξηση της τιμής του εισιτηρίου η οποία αφορά συμπληρωματική υπηρεσία, κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης.**

Το Δικαστήριο υπογραμμίζει, συναφώς, ότι τα επιχειρηματικά μοντέλα των αεροπορικών εταιριών έχουν εξελιχθεί σημαντικά λόγω της γενικευμένης χρήσεως της αερομεταφοράς. Διαπιστώνεται ότι πλέον ορισμένες αεροπορικές εταιρίες ακολουθούν ένα επιχειρηματικό μοντέλο που συνίσταται στην παροχή των υπηρεσιών αερομεταφοράς με το χαμηλότερο δυνατό κόστος. Στο πλαίσιο του μοντέλου αυτού, το κόστος που σχετίζεται με τη μεταφορά των αποσκευών, ως συνιστώσα της

¹ Άρθρο 22 του κανονισμού 1008/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με κοινούς κανόνες εκμετάλλευσης των αεροπορικών γραμμών στην Κοινότητα (ΕΕ L 293, σ. 3).

τιμής των εν λόγω υπηρεσιών, έχει σχετικώς μεγάλη σημασία. Επομένως, οι συγκεκριμένοι αερομεταφορείς ενδέχεται να επιθυμούν να επιβάλλουν συναφώς αύξηση της τιμής του εισιτηρίου. Επιπλέον, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι δεν μπορεί να αποκλεισθεί το ενδεχόμενο ορισμένοι επιβάτες να προτιμούν να ταξιδεύουν χωρίς να παραδίδουν αποσκευή προς μεταφορά, υπό τον όρο ότι τούτο θα μειώσει την τιμή του εισιτηρίου τους. **Από τα προεκτεθέντα συνάγεται το συμπέρασμα ότι η τιμή που πρέπει να καταβληθεί για τις παραδιδόμενες προς μεταφορά αποσκευές των επιβατών δεν μπορεί να θεωρηθεί ως υποχρεωτική ή αναγκαία για τη μεταφορά των επιβατών.**

Αντιθέτως, το Δικαστήριο θεωρεί ότι, όσον αφορά τις μη παραδιδόμενες προς μεταφορά αποσκευές, ήτοι τις χειραποσκευές, αυτές πρέπει να θεωρηθεί καταρχήν ότι συνιστούν αναγκαίο στοιχείο της μεταφοράς των επιβατών. Κατά συνέπεια, για τη μεταφορά τους δεν μπορεί να επιβληθεί αύξηση της τιμής του εισιτηρίου, υπό τον όρο ότι η χειραποσκευή πληροί ορισμένες εύλογες απαιτήσεις σχετικά με το βάρος και τις διαστάσεις καθώς και τις εφαρμοστέες απαιτήσεις ασφαλείας. Το Δικαστήριο επισημαίνει, συναφώς, τις υφιστάμενες διαφορές μεταξύ των χαρακτηριστικών, αφενός, της υπηρεσίας μεταφοράς παραδιδόμενων αποσκευών, και, αφετέρου, της υπηρεσίας μεταφοράς χειραποσκευών. Ειδικότερα, ο χειρισμός και η φύλαξη των παραδιδόμενων προς μεταφορά αποσκευών ενδέχεται να συνεπάγεται για τον αερομεταφορέα επιπρόσθετα έξοδα, πράγμα που δεν συμβαίνει στην περίπτωση της μεταφοράς χειραποσκευών. Επιπλέον, η ευθύνη του μεταφορέα για τη ζημία που προκαλείται στις αποσκευές είναι πιο μεγάλη στην περίπτωση των παραδιδόμενων προς μεταφορά αποσκευών σε σχέση με τις χειραποσκευές.

Το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι η ισπανική ρύθμιση **προδήλως δεν επιτρέπει στους αερομεταφορείς να επιβάλλουν χωριστή τιμή για τις παραδιδόμενες προς μεταφορά αποσκευές και, ως εκ τούτου, να καθορίζουν ελεύθερα την τιμή για τη μεταφορά των επιβατών.** Συναφώς, επισημαίνει ότι δεν προσκρούει στο δίκαιο της Ένωσης η ρύθμιση από τα κράτη μέλη πτυχών σχετικών με τις συμβάσεις εναέριας μεταφοράς και, ειδικότερα, προς τον σκοπό προστασίας των καταναλωτών έναντι καταχρηστικών πρακτικών. Εντούτοις, υπενθυμίζει ότι τέτοιου είδους εθνική ρύθμιση δεν μπορεί να θέτει εν αμφιβόλω τις διατάξεις του δικαίου της Ένωσης σχετικά με την τιμολόγηση.

Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η ισπανική ρύθμιση απαγορεύει τον καθορισμό διαφορετικής τιμής για εισιτήριο που περιλαμβάνει το δικαίωμα παραδόσεως αποσκευών και για εισιτήριο που δεν προβλέπει τέτοια δυνατότητα. Κατά τον τρόπο αυτό, η συγκεκριμένη ρύθμιση (i) είναι αντίθετη στο δικαίωμα των αερομεταφορέων να καθορίζουν τις τιμές που πρέπει να καταβάλλονται για την αερομεταφορά επιβατών καθώς και τους όρους εφαρμογής των εν λόγω τιμών και (ii) είναι δυνατό να διακυβεύσει τον σκοπό που επιδιώκει το δίκαιο της Ένωσης ο οποίος συνίσταται στο να καθίσταται δυνατή η πραγματική σύγκριση των τιμών· ειδικότερα, δεν επιτρέπεται στους αερομεταφορείς τους οποίους αφορά η συγκεκριμένη εθνική ρύθμιση να προβλέπουν χωριστή τιμή για την υπηρεσία μεταφοράς παραδιδόμενων αποσκευών, ενώ επιτρέπεται στις αεροπορικές εταιρίες που υπόκεινται στη ρύθμιση άλλου κράτους μέλους.

Εξάλλου, όσον αφορά τις υποχρεώσεις ενημερώσεως και διαφάνειας που υπέχει η Vueling όσον αφορά τις επιπρόσθετες τιμολογήσεις (ήτοι, να τις γνωστοποιεί σαφώς, διαφανώς και δίχως ασάφειες στην αρχή οποιασδήποτε διαδικασίας κράτησης θέσεων και η αποδοχή τους από τον πελάτη γίνεται με ενεργητική συναίνεση²), στις εθνικές αρχές απόκειται να εξακριβώνουν, ανά περίπτωση, αν τηρούνται οι υποχρεώσεις αυτές.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

² Άρθρο 23, παράγραφος 1, του κανονισμού 1008/2008.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106